

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Факультет історії, політології і міжнародних відносин

Кафедра політичних інститутів і процесів

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПОЛІТОЛОГІЯ

Освітня програма **«Декоративно-прикладне мистецтво»**

Спеціальність **023 «Образотворче мистецтво,
декоративне мистецтво, реставрація»**

Галузь знань **02 Культура і мистецтво**

Затверджено на засіданні кафедри
політичних інститутів і процесів
Протокол № 2 від “5” вересня 2019 р.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результати навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Політологія
Викладач (-і)	канд. істор. наук, доц. Генік М.А.
Контактний телефон викладача	+38095 7898986
E-mail викладача	mykola.genyk@ukr.net
Формат дисципліни	2. Цикл професійної підготовки. 2.1 Обов'язкові дисципліни 2.1.1 Теоретична підготовка
Обсяг дисципліни	90 год.; кількість кредитів ECTS – 3
Посилання на сайт дистанційного навчання	http://www.d-learn.pu.if.ua
Консультації	понеділок, 14.00 год. – 16.00 год.
2. Анотація до курсу	
<p>Програма курсу спрямована на формування системного мислення, поглиблення знань, умінь і навичок з політичних наук.</p> <p>Програма включає відомості, що поглиблюють і доповнюють зміст навчальних предметів з історії, філософії, соціології тощо.</p>	
3. Мета та цілі курсу	
<p><i>Мета викладання дисципліни:</i> студент повинен засвоїти весь матеріал з курсу при допомозі поданих викладачем методичних рекомендацій, підготовлених семінарських занять, самостійної роботи, індивідуальної роботи, колоквиумів. Засвоїти важливі проблеми з політології, вміти застосовувати набуті знання у практичній діяльності.</p> <p><i>Завдання:</i> ознайомити студентів з основами політології.</p> <p>У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен <i>знати:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – історію зародження і розвитку політичних вчень; – концептуальні підходи і методи аналізу політичних процесів; <p><i>вміти:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – застосовувати на практиці набуті знання з політології; – орієнтуватися в політичній ситуації, – вміти аналізувати політичні процеси в Україні і світі. 	
4. Результати навчання (компетентності)	
<p><i>Компетенції соціально-особистісні:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – здатність до участі у суспільно-політичних процесах – здатність до відстоювання своїх політичних поглядів; – адаптивність і комунікабельність. <p><i>Загальнонаукові компетенції:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – базові уявлення про наукову і практичну складову політології – базові основи знань про політику, державу, партії і тп. <p><i>Інструментальні компетенції:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – навички вивчення і використання політичної інформації; – дослідницькі навички пошуку матеріалів з політології і історії політичної думки. <p><i>Професійні компетенції:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – здатність виокремлювати актуальні питання з політичної теорії; – здатність виокремлювати політологічний феномен в науково-дослідній роботі; 	
5. Організація навчання курсу	

Обсяг курсу					
Вид заняття				Загальна кількість годин	
лекції				16	
семінарські заняття / практичні / лабораторні				14	
самостійна робота				60	
Ознаки курсу					
Семестр		Спеціальність		Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
6- семестр		023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація»		III курс	Нормативний
Тематика курсу					
Тема, план	Форма заняття	Література	Завдання, год	Вага оцінки	Термін виконання
Вступ до політології.	Лекція	<p>Бебик В. Політика і політична діяльність // Політологічні читання. – 1994. – № 3. – С.115–130.</p> <p>Варзар. Про політичну науку слово правдиве мовимо, – не апологетичне, а історіологічне // Нова політика. – 1997. – № 3. – С.46–50.</p> <p>Дехтярев А.А. Прикладная политология (програма учебного курса) // Полис. – 1997. – № 3. – С.169–177.</p> <p>Дегтярев А. Предмет и структура политической науки // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 1996. – № 4. – С.63–77.</p> <p>Ильин М.В. Коваль Б.И. Что есть политика и что – наука о политике (Опыт нетрадиционного обзора) // Полис. – 1991. – № 4. – С.103–116.</p> <p>Ковалев А. Предмет, законы и категории политики как науки // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 1998. – № 5. – С.67–87.</p> <p>Коваль Б.И., Ильин М.В. Власть versus политика // Полис. – 1991. – № 5. – С.152–164.</p> <p>Политика как научная дисциплина по Д. Хелду // Полис. – 1991. – № 5. – С.146–152.</p> <p>Полохало В. Политология посткоммунизма в Украине и России (К методологии политического анализа) // Полис. – 1998. – №3. – С.7–16.</p> <p>Рябов С. Політика як соціальне явище // Політологічні читання. – 1994. – № 2. – С.189–222.</p> <p>Чучин-Лусов А.Е. Политика как макрофеномен культуры // Полис. – 1997. – № 4. – С.97–117.</p> <p>Алексеевко І. Нова парадигма гуманізму політичної антропології // Нова політика. – 1999. – № 1. – С. 56–58.</p> <p>Афонін Є., Гошовська В. Професійно і цікаво про політику // Віче. – 1999. – № 10. – С. 151–157.</p> <p>Бляхер Л.Е. Парадоксы региональной политологии // Полис. – 2001. – № 6. – С. 18–29.</p> <p>Вівчарик М. Виховні можливості політичної науки // Віче. – 1998. – № 7. – С. 156–159.</p> <p>Гаджиев К.С. Опыт введение в политологию // Полис. – 1992. – № 1–2. – С. 96–117.</p> <p>Гаджиев К. О смене общественно-политических парадигм // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1993. – № 1. – С. 30–46.</p> <p>Гаджиев К. Сравнительная политология // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 1996. – № 2. – С. 3–21.</p> <p>Ганнел Дж. Г. Политическая теория: эволюция отрасли // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1993. – № 1. – С. 66–82.</p> <p>Гаркунов А.В. Профессионализм в политике как образовательная задача // Полис. – 1999. – №1. – С. 5–10.</p> <p>Гуторов В.А. Философия политики на рубеже тысячелетий: судьба классической трагедии // Полис. – 2001. – № 1. – С. 157–168.</p> <p>Ильин В.В. Политика и жизнь: предпосылки консенсуса // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 1995. – № 6. – С. 16–28.</p> <p>Ильин В.В. О природе политики // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 1995. – № 2. – С. 16–31.</p> <p>Ильин М.В. Сравнительная политология: научная компаративистика в системе политического знания // Полис. – 2001. – № 4. – С. 162–176.</p> <p>Камалов М.М. Системный структурный функционализм. Г. Алмонда как методология сравнительного политического анализа // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1997. – № 6. – С. 70–79.</p> <p>Капустин Б.Г. Что такое "политическая философия?" // Полис. – 1996. – № 6. – С. 83–97.</p> <p>Капустин Б.Г. Что такое "политическая философия"? (II) // Полис. – 1997. –</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	II.2020

		<p>№ 1. – С. 145–157.</p> <p>Картунов О., Маруховська О. Етнополітологія як наука і навчальна дисципліна // Політологічні читання. – 1994. – № 3. – С. 72–114.</p> <p>Ковалев А.М. Многомерность общественного процесса и политика // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1997. – № 2. – С. 3–13.</p> <p>Крадин Н.Н. Предмет и задачи политической антропологии // Полис. – 1997. – 5. – С. 146–158.</p> <p>Левенець Ю. Позитивізм у системі обґрунтувань політичної філософії // Політична думка. – 2001. – №1–2. – С. 112–132.</p> <p>Литвин В. Заповідь політика – передбачувана політика // Віче.– 1993. – №2. – С. 3–19.</p> <p>Лоци Т. Глобалізація, государство, демократія: образ нової політ. науки // Полис. – 1999. – № 5. – С. 108–120.</p> <p>Лузан А. Філософія науки і сучасна політика // Нова політика. – 1998. – № 2. – С. 49–51.</p> <p>Никитина А.Г. О том, "как возможна", наука политология (Становление и основные методологические проблемы) // Полис. – № 3. – С. 147–157.</p> <p>Нужды практики и возможности политологии (заочный "круглый стол") // Полис. – 1991. – № 2. – С. 56–65.</p> <p>Попик Я. Чим не є політична теорія // Нова політика. – 1997. – № 4. – С. 48–50.</p> <p>Попик Я. Філософ і політика // Нова політика. – 1998. – № 3. – С.30–37.</p> <p>Поцелуев С.П. Символическая политика: констелляция понятий для подхода к проблеме // Полис. – 1999. – № 5. – С. 94–108.</p> <p>Савчук В. Політекономія: королева соціальних наук чи прислужниця ринку // Віче. – 1995. – № 1. – С. 49–57.</p> <p>Сергієнко Ю., Ямкова З. Наука політики і політична влада // Віче. – 2000. – №4.– С. 154–155.</p> <p>Сумбатян Ю.Г. К вопросу о предмете политической социологии // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1997. – № 2. – С. 108–122.</p> <p>Туровский Р.Ф. Основы и перспективы региональных политических исследований // Полис. – 2001. – №1. – С. 138–157.</p> <p>Федякин А.В. "Национальные интересы" как категория политической науки // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 2000. – № 43. – С. 106–119.</p> <p>Ортега-и-Гассет Х. Старая и новая политика // Полис.–1992.– № 3.–С. 133–142.</p> <p>Бойцова О. Политическая наука в XX в.: общие характеристики и основные этапы становления // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 2001. – № 1. – С.5–18.</p> <p>Васильєв В. Про політику і політиків // Розбудова держави. – 1993. – № 12. – С. 42–46.</p> <p>Габріємен О. Політична наука в Україні: стан і перспективи // Політична думка. – 2001. – №4. – С. 47–56.</p> <p>Гаджиев К. Методологические принципы политологии // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1994. – № 3. – С. 49–62.</p>			
Історія політичної думки Стародавнього світу і Середньовіччя.	Лекція	<p>Арон Р. Этапы развития социологической мысли. – М.: Прогресс-Политика, 1992.</p> <p>Данем Б. Герои и еретики. Политическая история западной мысли. – М., 1967.</p> <p>Зейдлер Дж.Л. Політична думка стародавнього світу. – Львів, 1959.</p> <p>Кондзьолка В.В. Нариси історії античної філософії. – Львів, 1993.</p> <p>Ручка А.А., Танчер В.В. Очерки истории социологической мысли. – К., 1992.</p> <p>Хома І. Нарис історії Вселенської Церкви. – Львів: Стрім, 1995.</p> <p>Августин Аврелий. Исповедь. – М., 1992.</p> <p>Антология мировой философии. – Т.1. – Ч.2. – М., 1969.</p> <p>Апокрифы древних христиан. – М.: Мысль, 1989.</p> <p>Асмус В.Ф. Платон. – М., 1975.</p> <p>Біблія (будь-яке видання).</p> <p>Боеций. Розрада від філософії. – К., 2001.</p> <p>Боннар А. Греческая цивилизация. – М., 1993.</p> <p>Вернан Ж.–П. Происхождение древнегреческой мысли. – М.: Мысль, 1991.</p> <p>Виппер Р. Лекции по истории Греции. Очерки по истории Римской империи. – Ростов-на-Дону: Феникс, 1995.</p> <p>Давидов Ю.Н. Архитип социальной теории, или социологии «политики» (Аристотельская типология общественных классов и их политических комбинаций) // Полис. – 1993. – №4.</p> <p>Енько А.Г. "Defensor pacis" Марсилия Падуанского и борьба против притязаний папства в начале XVIII века // Вестник Московского университета. – История. – 1964. – №2.</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	II.2020

		<p>Кампанела Т. Город Солнца. – М., 1954.</p> <p>Католицизм: Словарь атеиста. – М., 1991.</p> <p>Кесиди Ф.Х. Сократ. – Мысль, 1988.</p> <p>Ковальський Я.В. Папы и папство. – М., 1991.</p> <p>Макиавелли Н. Избранные сочинения. – М., 1982.</p> <p>Макиавелли Н. История Флоренции. – Л., 1973.</p> <p>Макиавелли Н. Государь. – К., 1990.</p> <p>Макиавелли Н. Флорентійські хроніки. Державець. – К.: Основи, 1998. – 492 с.</p> <p>Мор Т. Утопия. – М., 1978.</p> <p>Нерсесянц В.С. Платон. – М : Юридическая литература, 1984.</p> <p>Нерсесянц В.С. Сократ. – М.: Наука, 1977.</p> <p>Ракитская И.Ф. Политическая мысль итальянского Возрождения. – М., 1984.</p> <p>Реале Д., Антисери Д. Западная философия от истоков до наших дней. – СПб., 1994.</p> <p>Протестантизм: Словарь атеиста. – М., 1990.</p> <p>Уколова В.И. "Последний римлянин" Бозций . – М., 1987.</p> <p>Хлодовский Р.И. Кризис в ренессанской Италии и гуманизм Макиавелли: трагедия «Государя» // Из истории социальных движений и общественной мысли. – М., 1981.</p> <p>Юсим М.А. Этика Макиавелли. – М., 1990.</p> <p>Бергер А. Политическая мысль древнегреческой демократии. – М., 1966.</p> <p>Лич Дж. Середньовічна церква. – К., 1994.</p> <p>Нерсесянц В.С. Политические учения Древней Греции. – М., 1979.</p> <p>Разумович Н. Политическая и правовая культура. Идеи и институты Древней Греции. – М.: Наука, 1989.</p> <p>Степанова А.С. Философия Древней Стои. – СПб, 1995.</p>			
Історія політичної думки Нового і Новітнього часу.	Семинар	<p>Азаркин Н.Н., Левченко В.Н., Мартышин О.В. История политических учений. – М., 1994.</p> <p>Борисов Л.П. Краткие очерки истории политических учений. Древний мир. Эпоха Просвещения: Учебн. пособ. – М., 1996.</p> <p>Галухина В. Понятие государственного интереса в философско-мировоззренческой парадигме учения Джона Локка // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 2000. – № 3. – С. 70–102.</p> <p>Ершов А.А. История политических и правовых учений. – К., 1998.</p> <p>История политических и правовых учений / Под ред. В.С.Нерсесянца. – М., 1995.</p> <p>Мадісон В.В., Ларченко Л.І. та ін. Історія розвитку політичної думки: Курс лекцій. –К.,1996.</p> <p>Медушевский А. Гражданское общество и правовое государство в политической мысли Германии. // Вестник Московского ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1992. – № 5. – С. 21–58.</p> <p>Себайн Дж., Торсон Г. Історія політичної думки. – К., 1996.</p> <p>Скиба В.Й., Горбатенко В.П., Туренко В.В. Вступ до політології: Екскурс в історію правничо-політичної думки. – К., 1998.</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	ІІІ.2020
Історія української політичної думки.	Лекція	<p>Кампо М. Ідея правової держави Б.Кістяківського і сучасність // Людина і політика. – 2000. – № 3. – С. 79–85.</p> <p>Касьянов Г. Український націоналізм: спроба переосмислення // Віче. – 1997. – № 1. – С. 134–142.</p> <p>Кухта Б. З історії української політичної думки. – К., 1994.</p> <p>Малик Я.Й., Вол Б.Д., Гелей С.Д., Трофимович В.В., Чуприна В.М. Нариси з історії суспільних рухів та політичних партій в Україні (XIX – XX ст.). – Львів: Світ, 2001. – 292 с.</p> <p>Хамітов Назіп. Україна: національна міфологія та національна ідея // Розбудова держави. – 1994. – № 1. – С. 29–32.</p> <p>Потульницький В. Історія української політології. – К., 1992.</p> <p>Потульницький В. Нариси з української політології. – К., 1994.</p> <p>Потульницький В. Теорія української політології. – К., 1993.</p> <p>Сергійчик О. Юрій Липа. Шляхи творчості // Людина і політика. – 2000. – № 2. – С. 73–74.</p> <p>Шаповал В. Від Руської правди до Декларації про державний суверенітет України // Віче. – 2000. – №7. – С. 15–25.</p> <p>Біденко А. Сучасні українські реалії теорії анархізму // Людина і політика. – 2000. – № 4. – С. 77–82.</p> <p>Возьний В. Шляхи до злагоди С.Дністрянського // Віче. – 1999. – № 5. – С. 142–146.</p> <p>Горслов М. Класократична Україна В'ячеслава Липинського // Віче. – 1995.</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	ІІІ.2020

		<p>– №10.– С. 80–90.</p> <p>Дмитренко С. Теорія нації В.Старосольського // Нова політика. – 2000. – № 6. – С.18–21.</p> <p>Кармазіна М. Політична думка України на зламі століть: маловивчені аспекти національної ідентичності // Розбудова держави. – 1996. – № 6. – С. 15–20.</p> <p>Кириченко В. Українська національна ідея та розбудова української державності // Розбудова держави. – 1993. – № 9. – С. 3–8.</p> <p>Кириченко В. Українська та великоруська національні ідеї: співставлення витоків та сенсу // Розбудова держави. – 1994. – № 2. – С. 37–43.</p> <p>Кичигіна Н. Соціалістична концепція В.К. Винниченка крізь призму 90-х // Віче – 1996. – №10. – С. 112–124.</p> <p>Коваленко В. Феофан Прокопович // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 1998. – № 6. – С. 83–102.</p> <p>Косик В. Незнищеність ідеї: незалежність України крізь призму часу і в дзеркалі історії // Політика і час. – 1998. – № 5. – С. 73–81.</p> <p>Кузик П. Ідеологія національної трагедії (український націонал-комунізм як продукт антагоністичних світоглядів) // Людина і політика. – 2000. – № 1. – С. 54–57.</p> <p>Литвин С. Одна із спроб С.Петлюри докликатись Європи (невідоме інтерв'ю італійському часопису “Л’ідея націонало”) // Людина і політика. – 2000. – № 1. – С. 22–24.</p> <p>Лобовик Б. Іларіон Київський. Богослов, мислитель, патріот // Віче. – 1998. – №6. – С. 126–135.</p> <p>Мейс Д. Соціалістичні моделі української державності // Політична думка. – 1996. – № 1. – С. 92–106.</p> <p>Павко А. Товариство українських поступовців: маловідомі сторінки // Віче. – 2000. – № 3. – С. 120–128.</p> <p>Панченко В. Повернення Винниченка // Віче. – 1993. – № 2. – С. 131–140.</p> <p>Русіч Й. Нормально, коли в Україні представлені всі відтінки політичної думки // Віче. – 1997. – № 8. – С. 8–22.</p> <p>Солдатенко В., Сиволоб Ю. Витоки і передвісники української ідеї // Віче. – 1993. – №11. – С. 29–46.</p> <p>Солдатенко В., Кривошея В. Революційна Українська партія. // Віче. – 1998. – № 1. – С. 128–140.</p> <p>Стрілець В. Державотворча діяльність українських есерів (квітень 1917 січень 1918 рр.) // Віче. – 1998. – № 8. – С. 138–146.</p> <p>Томенко М. Шляхи до історії ліберальної ідеї в Україні // Політична думка. – 1996. – № 1. – С. 106–110.</p> <p>Устименко В. С.В. Петлюра: ”... Я вірю, що Україна як держава буде” // Віче. – 1995. – № 2. – С. 144–154.</p> <p>Яроцький П. Світоч духовної історії України (про П.Могилу) // Віче. – 1998. – № 8.– С. 147–152.</p>			
Політична система.	Семінар	<p>Бжезіньський З. Великі перетворення // Політична думка. – 1994.– № 3.– С. 5–15.</p> <p>Долженков О. Чи є пострадянські країни перехідними суспільствами? // Людина і політика. – 2001. – № 2. – С. 43–51.</p> <p>Журавський В. Політична система України: особливості, фактори, чинники права // Віче. – 2000. – № 2. – С. 49–66.</p> <p>Нагорняк Т. Системна трансформація у контексті філософії політики // Нова політика. – 2000. – № 1. – С. 61–64.</p> <p>Рутар С. Держава як основний елемент політичної системи // Розбудова держави. – 1993. – № 7. – С. 57–61.</p> <p>Шаповал В. Основний закон держави // Віче. – 1996. – № 3. – С. 27–34.</p> <p>Алексєєнко І. Амбівалентність особистості і політичної системи в умовах кризового соціуму // Нова політика. – 1999. – № 3. – С. 30–32.</p> <p>Бистрицький Є. Політична філософія посткомунізму: горизонти методології // Політична думка. – 1995. – № 1. – С. 3–13.</p> <p>Внук В. Влияние распада биполярного мира на кризис региональных политических систем // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 2001. – № 2. – С. 42–52.</p> <p>Володенков С.В. Модели динамики политических процессов в условиях переходного периода // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1999. – № 6. – С. 36–47.</p> <p>Головаха Є., Пухляк В. Політична соціалізація в посткомуністичній Україні // Політична думка. – 1994. – № 2. – С. 26–29.</p> <p>Зінов'єв О. Посткомуністична доба // Політична думка. – 1994. – № 2. – С. 14–18.</p> <p>Зленко А. Втілення юридичного вибору // Політика і час. – 2001. – № 1. – С. 7–9.</p> <p>Кабаченко А. Политический процесс и политическая система: источники саморазвития // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 2001. – № 63 – С. 102–119.</p> <p>Кононов В. Україна: 10 років блукань у нетрях агонізуючого індустріального суспільства // Політична думка. – 2001. – № 3. – С. 143–152.</p> <p>Крауз В. Після краху комунізму // Політична думка. – 1994. – № 2. – С. 9–13.</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	III.2020

		<p>Кресін О. Конституція України. Традиційне і нове // Віче. – 1998. – № 9. – С. 47–55.</p> <p>Мошеяков Е. Переходные общественные процессы: вопросы современного исследователя // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1995. – № 5. – С. 37–43.</p> <p>Мороз О. Від декларації до державності // Віче. – 2000. – № 7. – С. 26–23</p> <p>Мухамед Ж. Марокко на шляху модернізації // Віче. – 2001. – №6. – С. 145–151.</p> <p>Погорілко В., Малишко М. Правова система України – стан та перспективи розвитку // Віче. – 1993. – №9. – С. 21–35.</p> <p>Погорілко В., Малишко М. Стратегія і тактика законотворення // Віче. – 1993. – № 4. – С. 46–55.</p> <p>Порошенко П. Десять років незалежності: у дзеркалі світової політики і економіки // Політична думка. – 2001. – № 3. – С. 72–84.</p> <p>Почепцов Г. Слово, що не є ділом // Віче. – 1996. – № 10. – С. 37–43.</p> <p>Пушкарева Г. Политическая система: синергетический подход // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 2001. – № 6. – С. 32–49.</p> <p>Работяжев Н. Политическая система тоталитаризма: структура и характерные особенности // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 1998. – № 1. – С. 3–23.</p> <p>Селіванов В. Правовий прогрес України. Методологічні проблеми дослідження // Віче. – 1998 – № 1 – С. 40–61.</p> <p>Сіденко С. Гуманітарний капітал в стратегії посткомуністичних перетворень // Політична думка. – 1999. – № 1–2. – С. 61–71.</p> <p>Стіг Р. Верховенство закону чи верховенство суддів: на захист правового плюралізму // Політична думка. – 1997. – № 3. – С. 31–59.</p> <p>Суленко М. І вільній пресі не все дозволено // Віче. – 1993. – № 4. – С. 149–153.</p> <p>Чиж І. Роздержавлення ЗМІ: проблеми і перспективи // Віче. – 1999. – № 1. – С. 3–15.</p> <p>Шаповал В. Конституція є. На черзі – реалізація її норм // Віче. – 1996. – № 10. – С. 3–11.</p> <p>Шаповал В. П'ять років Конституції України: реалії і проблеми // Віче. – 2001. – № 6 – С. 13–23.</p> <p>Штика О. Армія в політичній системі українського суспільства // Політологічні читання. – 1994. – № 2. – С. 67–82.</p>			
Держава і громадянське суспільство.	Лекція	<p>Древаль Ю. Парламенти і парламентаризм: уроки і перспективи // Віче. – 1999. – № 11. – С. 35–42.</p> <p>Кочетков А. Западная политология и гражданское общество // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1994. – № 3. – С. 68–76.</p> <p>Мацко А. Держава, право, громадянин // Розбудова держави. – 1995. – № 7–8. – С. 21–23.</p> <p>Рутар С. Держава як основний елемент політичної системи // Розбудова держави. – 1993. – № 7. – С. 57–61.</p> <p>Тарасенко В., Сакада М. Чи був СРСР імперією // Віче. – 1999. – № 10. – С. 107–121.</p> <p>Фрицький О. Сучасна державність, її можливі форми // Віче. – 2000. – № 2. – С. 156–157.</p> <p>Ходаківський М. Громадське суспільство і національна держава // Віче. – 1998. – № 9. – С. 34–47.</p> <p>Якушик В. Типологізація держави // Політологічні читання. – 1995. – № 2. – С.275–282.</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	III.2020
Політична влада.	Семінар	<p>Ільїн В. Власть (статья 1) // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1992. – № 3. – С. 10–22.</p> <p>Ільїн В. Власть (статья 2) // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1992. – № 4. – С. 3–18.</p> <p>Кривенко Л. Конституційні моделі легітимації глави держави і баланс повноважень між інститутами влади // Віче. – 2000. – № 9. – С. 19–38.</p> <p>Ледяев В. Власть: концептуальный анализ // Полис. – 2000. – № 1. – С. 97–101.</p> <p>Ледяев В. Формы власти: типологический анализ // Полис. – 2000. – № 2. – С. 6–18.</p> <p>Макарычев А. Учение и политическая власть // Полис. – 1997. – № 3. – С. 89–102.</p> <p>Малиновський В. Співвідношення та взаємозв'язок виконавчої влади та державного управління // Нова політика. – 2001. – № 5. – С. 36–40.</p> <p>Сергієнко Ю., Ямкова З. Наука політики і політична влада // Віче – 2000. – № 4. – С. 154–155.</p> <p>Славный Б.И. Человек и власть // Полис. – 1991. – № 6. – С. 40–55.</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	IV.2020
Політичні режими.	Лекція	<p>Кульчицький С. Еволюція державного устрою в Україні: від тоталітаризму до демократії // Віче. – 1997. – № 1. – С. 21–32.</p> <p>Рудич Ф. Через авторитаризм к демократическому обществу // Віче. – 1996. – №5. – С. 110–120.</p> <p>Якушик В. Різновиди політичних режимів // Віче. – 1995. – № 9. – С. 129–</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування)	IV.2020

		<p>134.</p> <p>Головаха Є. Соціальні патології посткомуністичного суспільства // Політична думка. – 1994. – № 4. – С. 32–38.</p> <p>Давидова М. Конституціоналізм як гарантія забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні // Людина і політика. – 2001. – № 5. – С. 105–113.</p> <p>Демократія в Україні: проблеми становлення та перспективи // Політична думка. – 1994. – № 4. – С. 9–11.</p> <p>Лясота Л. Причини відтворення авторитарних цінностей в Україні // Нова політика. – 2001. – № 5. – С. 55–59.</p> <p>Мамфорд Л. Миф машины // Вестник московского университета. – Серия 12.</p> <p>Марский Г.И. Авторитаризм и демократия: две модели? // Полис. – 1996. – № 6. – С.136–145.</p> <p>Медушевский А.Н. Мнимый конституционализм // Вестник моск. ун-та. Серия 12. Полит. науки. – 1995. – № 2. – С. 42–52.</p> <p>Пастухов В. Парадоксальные заметки о современном политическом режиме // Pro et Contra. – Т.1. № 1. – Осень 1996: Властители России. – С. 6–21. Политические науки. –1992. – №1. – С. 62–81.</p> <p>Романюк О. Посттоталітаризм як соціально-політичний феномен: концептуальні підходи та критерії // Нова політика. – 2001. – № 6. – С.45–49.</p> <p>Скиба В. Бажання здобути свободу негайно є найкращий шлях до рабства // Віче. – 1993. – № 10. – С. 140–151.</p> <p>Стегненко О. Життя диктує: чи не можна узаконити диктатуру // Віче. – 1995. – № 3. – С. 35–39.</p>		ання на семінарі).	
Демократія в політичному житті суспільства	Семінар	<p>Гуггенбергер Б. Теория демократии (словарь полит. понятий). Предисловие А.А. Френкина // Полис. – 1991. – № 4. – С. 136–149.</p> <p>Демократія в Україні: проблеми становлення та перспективи // Політична думка. - 1994. - № 4. - С. 9-11.</p> <p>Джентіле С., Бурлачук В. Харизма і демократія: європейські традиції та українські соціополітичні реалії // Політична думка. - 1999. - № 3. - С. 129-146.</p> <p>Перепелкин Л.С., Шкаратан О.И. Переход к демократии в политическом обществе // Полис. - 1991. – №6. – С. 55-69.</p> <p>Рудич Ф. Стабільна демократія і ринкова економіка – невіддільні // Віче. – 1995. - №2. – С. 69-84.</p> <p>Трипольський В. Демократія і влада // Віче. – 1997. - № 1. –С. 7-21.</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	IV.2020
Політична діяльність і політичні рішення	Лекція	<p>Бибик В. Політика і політична діяльність // Політологічні читання. – 1994. – № 3. – С. 115–130.</p> <p>Гаагенерал Л., Шугарт М.С. Описание избирательных систем // Полис. – 1997. – №3. – С. 114–137.</p> <p>Козак В. Сенс і пріоритети політичної участі // Віче. – 1998. – №1. – С. 119–127.</p> <p>Холмская М.Л. политическое участие как объект исследования // Полис. – 1999. – №5. – С. 170–177.</p> <p>Шутов А. Типология политических процессов (социокультурный контекст) // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1994. – № 2. – С. 28–39.</p> <p>Абрамова О. Вибори без вибору // Нова політика. – 1999. – № 1. – С. 32–35.</p> <p>Андресюк Б. Регіональна політика і місце самоврядування в контексті виборчого процесу // Політична думка. – 1999. – № 3. – С. 64–68</p> <p>Балабан Р. Початок передвиборної лихоманки // Нова політика. – 2001. – №3. – С.17–79.</p> <p>Бадовский Д.В. Проблема моделирования и прогнозирования результатов региональных выборов // Вестник Моск. ун-та. Серия 12. Политические науки. – 2000. – №4. – С. 55–82.</p> <p>Беляков Г. Соціологія виборів // Віче. – 1994. – №11. – С. 75–85.</p> <p>Білоус А. Пропорційні вибори в Україні: ілюзії чи реалії // Нова політика. – 2001. – №1. – С.2–5.</p> <p>Геслі В. Чинники впливу на голосування українських виборів // Політична думка. – 2000. – № 3. – С. 20–45.</p> <p>Голосов Г.В. Пределы электоральной инженерии: "мешанные несвязанные" избирательные системы в новых демократиях // Полис. – №3. – С. 102–114.</p> <p>Завардін О. Плебісцит по українськи // Нова політика. –2000. – № 2. – С. 2–3.</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	IV.2020
Політична еліта і лідерство.	Семінар	<p>Анискевич А. Массы и лидеры в условиях перехода от диктатуры к демократии // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Политические науки. – 1992. – № 2. – С. 35-38.</p> <p>Білий О. Дискурс влади і типи еліт // Політична думка. - 1994. - № 2. - С. 101-105.</p> <p>Головинський К. Політичний лідер та інституційна система влади // Нова політика. – 2000. – № 6. – С. 30-34.</p> <p>Красівський О.Я. Президент Західно-Української Народної Республіки</p>	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	V.2020

		(Євген Петрушевич) // Українська ідея: постаті на тлі революції. – К., 1994. Кухта Б., Теплоухова Н. Політичні еліти і лідери. – Львів, 1996. Шульга М. Еліти в суспільстві: нагальний зміст теоретичної проблеми // Розбудова держави. – 1998. – № 7-8. – С. 13-27. Бєбик В. Еліта, елітарність, лідерство // Віче – 1993 – № 7 – С. 107–111. Валігурський П., Валігурський Ю. Політологічні виміри української еліти // Віче. – 1998. – № 6. – С. 31–37 Варзар І., Туренко В. Борці за "щастя нації" чи політична еліта // Нова політика. – 2001. – № 6. – С. 41–44.		рі).	
Політичні партії і рухи.	Лекція	Дунаєва Л. Тенденції та перспективи модернізації партійно–політичної сфери і утвердження партійної системи в Україні // Людина і політика. – 2001. – № 5. – С. 148–159. Корнієвський О. Є така партія? // Віче. – 1996. – № 12. – С. 65–72. Кочетков А. Политические партии и партийные системы // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 1998. – № 6. – С. 3–17. Красівський О.Я. Проблема автономії в діяльності КПЗУ // Актуальні проблеми історії КПЗУ. – Львів, 1989. Махненко М. Ліві, праві, центристи інтереси і наміри // Віче. – 1997. – № 11. – С.106–115. Пахарєв А. Багатопартійність і партійна система – поняття не тотожні // Віче. – 2002 – № 2– С. 3–8. Пашков М. Праві, ліві і “псевдонезалежні” // Віче. – 1994. – № 2. – С. 105–111. Примуш С. Політичні партії: взаємодія з інститутами політичної системи // Віче. – 2000 – № 4– С. 122–139. Примуш М. Порядок утворення і діяльності політичних партій // Віче. – 2001. – № 5. – С. 143–155.	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	V.2020
Національна політика	Семінар	Зенгхаас Д. Етнічні конфлікти: причини та шляхи розв'язання // Політологічні читання. – 1994. – № 2. – С. 179–188 Картунов О., Маруховська О. Етнополітологія як наука і навчальна дисципліна // Політологічні читання. – 1994. – № 3. – С. 72–114. Касьянов Г. Теорії нації та націоналізму. – К., 1999. – 350с. Кузик П. Нація у контексті сучасних наукових досліджень: спроба методологічного розв'язання проблеми // Людина і політика. – 2001. – № 5. – С. 86–96. Марченко Г.И. Методологические подходы к исследованию этнополитических явлений // Вестник Моск. ун-та. Серия 12: Полит. науки. – 1995. – № 2. – С. 52–61. Метельова Т. Нація у чотирьох вимірах сучасної ідеології, або тоталітаризм і демократизм проти нації // Політологічні читання. – 1994. – № 2. – С. 279–288. Савва М. Этнический статус в идеологии и политика // Полис. – 1999. – № 4. – С. 141–147. Степико М. Становлення політичної нації // Політика і час. – 2001. – № 4. – С. 8–16.	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	V.2020
Політична свідомість.	Лекція	Кривошеїн В. Політичне світосприйняття: спроба побудови елементарної системи // Людина і політика. – 2001. – № 5. – С. 58–73. Макєєв С. Сучасна Україна: громадянська свідомість і політична участь населення // Політична думка. – 2000. – № 2. – С. 10–16. Пойченко А. Психологія політики // Віче. – 1993. – №11. – С. 88–100. Руденко Ю. Політична свідомість: визначення та актуальність дослідження в контексті розвитку вітчизняної політичної науки // Людина і політика. – 2001. – № 4. – С. 107–114. Шахтемірова О. Цілісні орієнтації та політична свідомість // Нова політика. – 1999. – №4. – С. 24–27 Вовканич С. Національний та інтелектуальний потенціал державотворення // Розбудова держави. – 1995. – № 10. – С. 15–17. Друзьяка Е. Влияние региональных правящих элит на массовое политическое сознание (основные подходы к изучению) // Вестник моск. ун-та. Серия 12. Полит. науки. – 2001. – № 4. – С. 43–59 Киямкин И., Тимофеев Л. Теневой образ жизни (социологический автопортрет постсоветского общества) // Полис. – 2000. – № 5. – С. 121–132. Костенко С. Політичні інтереси і державницька свідомість військовослужбовців // Віче. – 1997. – №2.– С. 43–47. Кресіна І. Національна свідомість: сутність, основні складові та рівні функціонування // Нова політика. – 1998. – № 3. – С. 12–14. Кравченко В. Інформаційна політика. Розставимо акценти // Віче. – 1996. – № 8. – С. 31–45. Лєвченко Л. Психологічні особливості діяльності ЗМІ // Людина і політика. – 2001. – № 2. – С. 103–109. Макаренко Е. Інформаційно–психологічний захист як чинник збереження політичної ментальності нації // Нова політика. – 1999. – № 2. – С. 50–55. Онуфрійчук М. Інформаційна безпека: політика і практика // Віче. – 1993. –	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі).	V.2020

		№11. – С. 15–29.			
Політич на культур а.	Семіна р	Гаджиев К.С. Политическая культура: концептуальный аспект // Полис. – 1991. – №6. – С. 69–84. Райт Г. Культура і управління // Політологічні читання. – 1995. – № 1. – С. 80–95. Соловьев А.И. Политическая культура: проблемное поле метатеории // Вестник Моск. ун–та. Серия 12: Полит. науки. – 1995. – № 2. – С. 31–42. Соловьев А. Политическая культура: проблемное поле метатеории // Вестник Моск. ун–та. Серия 12: Политические науки. – 1995. – № 3. – С. 3–14. Штерн В.Ю. Формування демократичної політичної культури – важливий фактор розбудови української держави // Вісник Прикарпатського ун-ту. Філософські і психологічні науки. – Вип.І. – Івано-Франківськ, 1999. – С. 82 – 89. Формизано Р.П. Понятие политической культуры // Pro et Contra. – Т.7. № 3. – Лето 2002: Политическая культура. – С. 111–146.	підготовка конспекту, 4 год.	5 б. (вибір ково, під час опитування на семіна рі).	VI.2020
6. Система оцінювання курсу					
Загальна система оцінювання курсу	Структура розподілу балів у ході аудиторно-самостійної роботи студентів (лютий – початок червня 2020 р.): 1) усні відповіді на семінарських заняттях – 10 ; 2) тест № 1: – 15 балів; 3) тестова робота № 2: – 15 балів; 4) контрольна робота – 10 балів; Загальна кількість – 50 балів. Підсумковий контроль – залік (червень 2020 р.): Загальна кількість – 50 балів. Сумарна кількість – 100 балів.				
Вимоги до письмової роботи	Контрольна робота здійснюється під наглядом викладача згідно з питаннями, що входять до програмових вимог. Не допускається користування жодними носіями інформації. Тести проводяться на основі тестових завдань.				
Семінарські заняття	Історія політичної думки Нового і Новітнього часу.				
	Політична система.				
	Політична влада.				
	Демократія в політичному житті суспільства				
	Політична еліта і лідерство.				
	Національна політика. Політична культура.				
Умови допуску до підсумкового контролю	Належне виконання: 1) усних відповідей на семінарських заняттях ; 2) тестової роботи № 1 3) тестової роботи № 2 4) контрольної роботи Виконання цих завдань передбачає якісну пошукову працю, творчий підхід до оформлення студентом (-кою) тієї чи іншої індивідуальної роботи. Студент (-ка) допускається до підсумкового контролю на початку червня 2020 р. за умови відпрацювання усіх «заборгованостей» та набору 26 і більше балів.				
7. Політика курсу					
Політика курсу «Політологія» передбачає Perezдачу усіх невиконаних завдань в силу серйозних запізнь на заняття або пропущених пар без поважних причин. За умови відсутності студента (-ки) на лекції чи семінарського заняття, отримання негативної оцінки на семінарських заняттях або ж невчасного виконання індивідуальної роботи визначений день для відпрацювання пропущених аудиторних занять, негативних оцінок та подачі індивідуальних робіт – понеділок, 14.00 год. – 16.00 год. У випадку запозичених робіт, випадків плагіату, виявів академічної недоброчесності (списування), недобропорядної поведінки в аудиторії викладач пропонує студентів (-ці) повторно виконати необхідний вид роботи.					
8. Рекомендована література					
Бebик В.М. Політологія. Теорія. Методологія. Практика. – К., 1997. Бebик В.М. Основи теоретичної та практичної політології: Підручник. – К., 1994. Белов Г.А. Политология: Учебное пособие. – М., 1994. Бодуен Ж. Вступ до політології. – К.: Основи, 1995. – 174 с. Білоус А.О. Політико-правові системи: світ і Україна: Навчальний посібник. – К., 1997. Борисов Л.П. Политология: Учебное пособие. – М., 1996. Брегед А.Ю. Основи політології. – К., 1997. Брегед А.Ю. Політологія: Навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни. – К., 1999. Бурдьє П. Социология политики / Пер. с фр. – М.: Логос, 1993. Гаджиев К.С. Политическая наука. – М.: Международные отношения, 1994. Гаджиев К. С. Введение в политическую науку: Учебник для высших учебных заведений / 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Логос, 1997. Гасвський Б. Українська політологія. – К., 1995.					

- Гелей С., Пастушенко Р., Ругар С. Українська політологія: Навчальний посібник – Ч. 1-2. – Львів, 1995 – 1996.
- Гелей С.Д., Ругар С.М. Основи політології: Навчальний посібник. – К., 1999.
- Гелей С.Д., Ругар С.М. Політологія. Навчальний посібник. – К: Знання, 1999. – 426 с.
- Геник М.А. Історія зарубіжної політико-правової думки. Навчальний посібник. – К., 2003. – 63 с.
- Головатий М.Ф. Політична психологія: Навчальний посібник – К., 2001.
- Гончаров Д.В., Гонтарева І.Б. Введение в политическую науку. – М.: Юристъ, 1996.
- Демидов В.Й., Федосев А.А. Основы политологии: Учебное пособие. – М., 1995.
- Дмитрів І.С., Рудакевич О.М. та ін. Політологія: Курс лекцій. –Тернопіль, 1998.
- Зеркин О.П. Основы политологии: Курс лекций. – Ростов н/Д., 1999.
- Каменская Г.В., Родионов А.Н. Политические системы современности. – М.: Онега, 1994.
- Ковлер А.И. Исторические формы демократии: проблемы политико-правовой теории. – М.: Наука, 1990.
- Компьютерное моделирование социально-политических процессов. – М.: Интерпракс, 1994.
- Косолапов Н.Л. Политико-психологический анализ социально-территориальных систем. – М.: Аспект Пресс, 1994.
- Лазоренко О.В., Лазоренко О.О. Теорія політології: Навчальний посібник. – К., 1996.
- Мадисон В.В., Шахов В.А. Політологія міжнародних відносин: Навчальний посібник. – К., 1997.
- Макаренков Е.В., Сушков В.И. Политология. Альбом схем. – М.: Юристъ, 1998. – 208 с.
- Мальцев В.А. Основы политологии: Учебник для вузов. – М., 1997.
- Матвеев Р.Ф. Теоретическая и практическая политология. – М.: Изд-во РОСПЭН, 1993.
- Мельник В.А. Политология: Учебник. – Минск: Высшая школа, 1996.
- Мирончук В.Д., Хромов В.О. Основы политологии: Курс лекций. – К., 2000.
- Мурадян А.А. Двудесятилетний Янус. Введение в политологию. – М.: Международная педагогическая академия, 1994. – 320 с.
- Мухаев Р.Т. Политология: Учебник для вузов. – М., 1998.
- Ніконенко В.М. Політологія (Курс лекцій).– Тернопіль, 1992. – 256 с.
- Основы политологии: Учебное пособие / Под ред. проф. В.П.Пугачева. – М.: Общ-во «Знание» России, 1993. – Ч. 1, 2.
- Основы політології: Підручник / За ред. Ф.М.Кирилюка. – К., 1995.
- Основы политологии: Курс лекций / Под ред. проф. В.П.Пугачева. – М., 1992.
- Основы політичної науки: Курс лекцій: У 4-х ч. / За ред. Б.Кухти.– Львів, 1997.
- Основы политологии: Конспект лекций для студентов всех специальностей: У 2-х частях. – Львів, 1994.
- Охотский П.З. Политическая элита и российская действительность. – М.: РАГС, 1996.
- Панарин А.С. Введение в политологию. – М., 1994.
- Панарин А. С. Политология: Учебник. – М.: Проспект, 1997.
- Панарин А. С. Философия политики. – М.: Высшая школа, 1996.
- Піча В.М., Хома Н.М. Політологія: Конспект лекцій. Навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти України. – К., 1999.
- Политическая культура: теория и национальные модели. – М.: Интерпракс, 1994.
- Политическая социология. – Ростов н/Д: Феникс, 1997.
- Политическая теория и политическая практика. – М.: Гитис, 1994.
- Політологія: Історія та методологія / За ред. Ф.М.Кирилюка. – К.: Здоров'я, 2000. – 632 с.
- Політологія: Курс лекцій / За ред. А.А.Радугіна. – М., 1996.
- Політологія: Курс лекцій / За ред. І.С.Дзюбка. – К.: Вища школа, 1993. – 271 с.
- Политология: Курс лекций / Под ред. М.И.Марченко. 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Зерцало, 1997.
- Политология: Курс лекций / Под ред. М.И.Марченко. – М.: Соц.-полит. журнал, 1997.
- Политология: Учебник для вузов / Под ред. М.А.Василика. — М., 1999.
- Политология / Под ред. Г.В.Полуниной. – М., 1996.
- Політологія / За ред. О.Бабкіної, В.Горбатенка. – К., 1998.
- Політологія. Підручник. Вид. 2-ге, перероблене, доповнене, за ред. О.Бабкіної, В.Горбатенка. - К., 2001.
- Політологія: Матеріали до семінарських занять / Упорядник П.П.Марчук. – Тернопіль, 1998.
- Політологія: Підручник / За ред. О.І.Семківа. – Львів, 1994.
- Політологія: Підручник /І.С.Дзюбка, К.М.Лепківський, В.П.Андрущенко та ін. – К., 1998.
- Політологія: Навчально-методичні поради студентам усіх спеціальностей для підготовки до семінарських занять.– Івано-Франківськ, 1995.
- Політологія: Навчальний посібник для вузів / Упорядн. та ред. М.Сазонов. – Харків, 1998.
- Политология для юристов / Под ред. Н.И.Матузова и Л.В.Мальченко. – М., 1999.
- Политология: Практикум. – М.: Соц.-полит. журнал, 1993.
- Политология: Учебное пособие / Под ред. Б.И.Краснова. – М.: Союз, 1995.
- Право и политика современной России / Под ред. Г.В.Мальцева, Е.А.Лукашева и др. – М.: Былина, 1996.
- Політологія у схемах, таблицях, визначеннях / За ред. І.С.Дзюбка та ін. – К., 1999.
- Пугачев В.П., Соловьев А.И. Введение в политологию. – М.: Аспект Пресс, 1995.
- Радугин А.А. Политология: Курс лекций. – М.: Центр, 1996.
- Российская политология: Учебное пособие. – М.: РАГС, 1995.
- Рябов С.Г. Політологічна теорія держави. – К., 1996. -
- Рябов С., Томенко М. Основы теории политики: Навчальний посібник. – К., 1996.
- Саннстебан Л.С. Основы политической науки. – М., 1992.
- Українська політологія: витоки та еволюція. Навчальний посібник / За ред. Ф.М.Кирилюка. – К., 1995.
- Халипов В.Ф. Власть: основы кратологии. – М., 1995.
- Цыганков П.А. Политическая социология международных отношений. – М.: Радикс, 1994.
- Чиркин В.Е. Основы государственной власти: Учебное пособие. – М., 1996.
- Шаран П. Сравнительная политология / Пер. с англ. – М., 1992. – Ч.1, 2.
- Шляхтун П.П. Політологія (теорія та історія політичних наук). – К.: “Либідь”, 2002.
- Chmaj M., Żmigrodzki M. Wprowadzenie do teorii polityki.– Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2001. – 256 s.
- Droit, institutions et systèmes politiques. Mélanges en hommage a Maurice Duverger.– Paris: Presses Universitaires de France, 1987.– 799 p.
- Hartmann K. Politische Philosophie.– München: Verlag Karl Alber Freiburg, 1981.– 315 S.
- Grawitz M., Leca J. Traité de science politique.– Paris: Presses Universitaires de France, 1985.– 4 vol.
- Kasselmann M., Krieger J., Joseph W.A. Introduction to Comparative Politics: Political Challenges and Changing Agendas.– Boston; New York: Houghton Mifflin Company, 2000.– 654 p.
- Lecomte P., Denni B. Sociologie du politique.– Grenoble: Presses Universitaires de Grenoble, 1992.– 242 p.
- Mayer L.C., Burnett J.H., Ogden S., Tuman J.P. Comparative Politics. Nations and Theories in a Changing World.– Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall, 2001.– 423 p.

Roskin M.G., Cord R.L., Medeiros J.A., Jones W.S. Wprowadzenie do nauk politycznych.– Poznań: Zysk i spółka, 2001.– 512 s.
Theen R.H.W., Wilson F.L. Comparative Politics. An Introduction to Seven Countries.– Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall, 1996.– 557 p.
Wprowadzenie do nauki o państwie i polityce / Pod red. **B.Szumlika, M. Żmigrodzkiego.**– Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2003.– 520 s.
Zieliński E. Nauka o państwie i polityce.– Warszawa: Elipsa, 2001.– 260 s.

Викладач _____